

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 268. An & qualiter officia sæcularia vendi possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

thes. 68. uti etiam, quod possint Religiosi aliique Clerici Ecclesiam suam deserere, eamque tradere aliis, accepta ab iis pecuniâ, non ut pretio, sed ut alibi Ecclesiam ædificare possint, non secus ac calicem consecratum minus sibi commodum tradere alteri Ecclesie acceptâ pecuniâ, ut pro ea comparetur alius; cum talis contractus in effectu sit permutatio, quâ spirituale cum spirituali permutari potest. *cit. c. ad quæstiones. de rer. permut.*

7. Resp. septimò: De cæmeterio benedicto seu loco communi destinato sepulturis fidelium idem dicendum, quod de Ecclesia, idque ratione benedictionis. Vide *c. 13. de sepult. c. in Ecclesiasticis. 13. q. 2.* Sic pro tali loco pretium nullum exigi aut recipi posse, quia videtur exigi pro usu sepulturæ, quod est quoddam officium Ecclesiasticum, ait Castrop. *loc. cit. num. 4.* citato Sylv. *v. sepultura. q. 2.* & communi DD. admittit tamen, non tantum recipi posse, quod gratis in hunc finem donatum, sed etiam quod consuetum est donari, exigi posse, eò quod non exigatur tanquam pretium; pro quo citat Sylv. Valent. Aragon. quin & addit ex Suar. *loc. cit. num. 22.* posse ab eo, qui vellet onerare Ecclesiam vel Capellam, ne alius præter ipsum ejusque descendentes in ea sepeliatur, exigi pro illa obligatione pretium; eò quod obligatio illa seu onus sit pretio æstimabile, & ex alia parte non sit spirituale aut spirituali annexum, sed omnino accidentarium; non tamen posse patronum seu fundatorem Capellæ exigere pretium, ut permittat sibi sepeliri extraneum; cum id esset vendere usum sepulturæ. Vide Eundem *loc. cit.* Qualiter Religiosi aliive Clerici exigentes majorem summam pro sepultura digniore loco. V. g. ante summam altare constituta excusari possint. Verum de his & antecedentibus accuratius ad *tit. de Simon.*

8. Resp. octavò: Bona alia Ecclesiæ immobilia vel etiam mobilia pretiosa, utpote propriè non consecrata, licet suo modo dicata Deo ad sustentationem ministrorum illius, absolute loquendo vendi possunt, modo adsit justa causa, & adhibeantur requisitæ juris solemnitates juxta dicta ad *tit. de reb. Eccl. non alien.*

Quæst. 267. Res publica an & qualiter emi & vendi possint?

Resp. Res publica seu universitatis simpliciter, ut sunt forum, theatra, curia, pascua communia & similia, emi & vendi non possunt. §. 6. *Inst. de rer. divis. l. ult. Inst. de contrah. empt. l. 72. ff. eod.* non enim permittit ratio, ut quod communi utilitati destinatum est, cum publici status læsione ad privatum commodum trahatur, & propriis cujuspiam usus applicetur. *c. Ratio. de dignitat. & prob.* Limitat tamen hoc ipsum Müller. *ad Seruu. ff. de contrah. empt. thes. 27. lit. d.* nisi contractus emptionis fiat inter ignorantes, aut saltem emptore ignorante; tunc enim valere ait quod ad obligationem & præstationem illius, quod interest; juxta *l. 4. & 62. eod.* Aliud etiam dicendum esse de rebus publicis, quæ sunt in patrimonio Reip. quò ad dominium & usum, aliàs dictæ fiscales, easque observatis solemnitatibus, quæ in L. fin.

C. de vendit. rer. civ. recensentur, alienari posse ait Lauterb. cit. iii. §. 18. remittens ad Franzk. cit. eod. à num. 137.

Quæst. 268. An & qualiter officia secularia publica vendi possint?

1. Resp. primò: Variè de hoc sentiunt AA. hujusmodi officiorum habentium jurisdictionem venditionem, spectato jure naturæ, non esse illicitam, cum sint pretio æstimabilia ob lucrum & commoditatem, quam secum afferunt, minus tamen decentem, multisque periculis & gravi damno expositam, & hinc etiam summis Principibus ab ea abstinendum; horum verò legibus inferiores omnes prohiberi sub gravibus etiam pœnis ea vendere, asserit Castrop. *tr. 34. d. 5. p. 18. num. 13.* citato inter alios Molin. *de f. & f. tr. 2. d. 91.* Et hæc prohibitio sufficienter colligi videtur ex *Novell. 6. c. 1. §. 9. & Novell. 8. c. 7.* Atque ita licet ea vendi non posse tenent Jo. Medin. Adrian. &c. quibus quoque de Lugo *de f. & f. d. 34. f. 2. num. 24.* annumerat Less. *de just. cap. 32. du. 4. num. 29.* Nihilominus hodieum contrarium usitatissimum esse, etiam sæpe in magnum Reip. detrimentum, non tantum in Gallia quò ad officia Coronæ & plurima Parlamentorum, tam militaria, quam judicialia, politica, quæstoria; sed & in quibusdam locis Germaniæ, Belgio, Italia, Dania, &c. testatur Lauterb. *loc. cit.* quin & licet ea vendi posse, absolute tenent cum D. Thopuse. 21. Valq. Cajetan. Syl. Nav. Sot. Palud. &c. quos citat & sequitur Sanch. *Lib. 2. cons. c. 1. du. 37.* item Rebell. Tannar. Azor. Filiuc. Mald. quos citat & sequitur Dian. *Tom. 2. tr. 5. miscell. resol. 208.* & plures alii apud de Lugo *loc. cit.* quamvis, ut Idem, ex iis aliqui; ut Sotus, Valq. Sanch. fateantur, officium Judicis nunquam licet vendi posse; plures etiam fateantur, quòd licet venditio hæc speculative & secundum se præcisè non sit mala, practicè tamen & ut plurimum esse iniquam, & hinc, cum actiones morales judicandæ sint, ut in plurimis evenit, venditionem illam regulariter esse damnandam, ut concludit apud de Lugo Sanch. *loc. cit. numer. 5.* De cætero autem, ut licet fiat, AA. prædicti has ferè exigunt conditiones, nimirum ut in vendente sit autoritas, ut vendatur digno, ut non vendatur pretio excessivo, ita ut necesse sit emptorem abuti officio ad pretium pro eo solutum compensandum; ut fiat venditio ob Reip. necessitatem, cui aliter consuli non possit; his præmissis.

2. Resp. secundò cum de Lugo *loc. cit. num. 25. & 26.* hanc facultatem vendendi istiusmodi officia non videri denegandam summis Principibus ex eo capite, quòd sicut donare possunt integra quandoque oppida & urbes Marchionibus à se creatis, Ecclesiis, monasteriis cum jurisdictione etiam temporali & potestate statuendi in iis gubernatores & officiales inferiores, sic etiam ea vendere possint; adeoque jam non appareat ratio, cur, si majorem talem jurisdictionem vendere possint, non etiam vendere possint ista inferiora officia. Circa hæc tamen notanda sequentia. Primò quòd, cum Princeps, etiam supremus, ex obligatione, quam habet erga Remp. ut damna ejus impediatur, teneatur

tur conferre digniori hæc officia, hanc statui posse regulam generalem, tunc esse licitam officiorum venditionem, quando consideratis omnibus, ad minimum non majora mala timeantur Reip. ob venditionem officiorum, quam si non venderentur, observatis interim conditionibus illis, de quibus paulò ante necessariis ad mala illa evitanda. Illicitam verò, si majora mala inde timeantur, uti ea frequenter timeri possunt; de Lugo *loc. cit. num. 27.* Secundo, quòd faciliùs permittantur vendi officia, quæ non habent annexam jurisdictionem, vel à quibus non multum dependet bona administratio; eò quòd in iis vendendis faciliùs inveniri possit bonum commune præponderans vel æquivalens malis, quæ ex venditione sequi possunt. De Lugo *num. 28.* & apud illum *Less. loc. cit. num. 22.* & *Saneh. cit. du. 37. num. 7.* Tertio, quòd ut eidem videretur, faciliùs Princeps permittatur vendere officia superiora Marchionatus, Comitatus &c. quàm alia officia Judicum inferiorum, à quibus immediatè justitia administratur, eò quòd licet cum illis titulis & dominiis plerumque conferatur aliqua jurisdictio potestasque constituendi Gubernatores & Judices inferiores, minùs tamen plerumque mali communitati afferat talis superioris potestatis communicatio, quàm si ipse immediatè inferioribus Magistratibus conferret jurisdictionem illam & potestatem, uti id declarat de Lugo *num. 29.* quem vide. Num verò solus Princeps non recogno-scens superiorem possit talia officia vendere, dum vendi possunt; an verò etiam Marchiones, Duces, &c. qui sub alio Principe sunt, quibus competit facultas statuendi istiusmodi officiales, in eo iterum non conveniunt AA. non posse ex natura rei officia illa ab iis vendi, eò quòd non habeant supremam auctoritatem Reip. in cujus dominio sunt illa officia, adeoque venderent, quod non est suum, docent Sotus, *L. 3. de just. quest. 6. a. 4.* *Less. loc. cit. num. 29.* apud de Lugo *num. 30.* Alii admittunt, ea ex natura rei ab illis vendi posse, nisi lege aliqua prohibeantur. De Lugo ipse ait, id totum pendere ex facultate talibus dominis à supremo Principe concessa statuendi hos officiales; eam siquidem ab eo dupliciter concedi posse, nimirum vel faciendo eos dispensatores officiorum, sicut est ipse Princeps, & tunc constitutos loco ipsius Principis, veluti ejus Vicarios publicos, exercere in eo munus ipsius Principis, & consequenter subire easdem obligationes, quas habet Princeps consulendi bono communi; & sic non nisi in casibus & sub conditionibus, in & sub quibus id potest Princeps, posse illos vendere officia. Qualiter etiam tacita voluntate seu licentiâ concessam iis hanc facultatem in multis casibus, videre est apud Saneh. *loc. cit. c. 1. du. 38. num. 10.* Vel faciendo illos dominos talium officiorum, ita ut possint de iis disponere tanquam de re sua. Quæ ratione quandoque Princeps dat illis aliqua officia, quæ vendant, ut pretio accepto subveniant necessitatibus suis, & aliquid lucentur; & tunc posse illos ea vendere, citra quòd necesse habeant in eorum venditione attendere ad bonum publicum, uti tenetur ipse Princeps; in quo, concedendo illis hoc modo facultatem, etiam quandoque peccarit Princeps, ipsos tamen

tendo illa non peccare, modò vendant dignis serventque conditiones ceteras de jure naturæ necessarias ait de Lugo *num. 31. in fine.* Qualiter verò, dum iidem domini acceperunt hanc facultatem quidem eligendi ad hæc officia, limitatè tamen, ita ut nec expressè nec tacitè acceperint licentiam vendendi ea, peccent contra justitiam, & teneantur ad restitutionem accepti pretii, vide apud Eundem tractatum ab illo fuisse à *num. 32.*

Quæst. 269. Jura, servitutes, debita an & qualiter emi & vendi possint?

1. Resp. primò: Jura & in specie jura servitutum emi possunt, & quidem, si servitutes sint adhuc constituendæ, indistinctè emi possunt, sive sint reales, sive personales. Jam constitutæ, si sint personales, excepto usu, vendi quidem possunt alteri. §. 1. & 5. *Inst. de usu & habu.* ita tamen, ut si venditor, cui ea debetur, moriatur, extinguatur quoque exercitium servitutis, nec potest emptor eam amplius uti, sed rem, cui servitus inhæret, restituere debet domino proprietatis. Muller. *ad Struv. tit. de contrah. empr. ib. 26. lit. 6.* Reales autem non aliter, quàm cum prædio, cui inhærent, cujusque partem constituunt, sive ad tempus, sive in perpetuum venduntur; cum ea neque absque prædio dominante acquiri, neque à serviente deberi possint. §. 3. *Inst. de servit.* Muller. *loc. cit.* Sunt tamen jura, quæ cedi aut vendi non possunt, ut jus revocandæ donationis propter ingratitudinem; cum hoc tantum concessum parentibus seu personis primi gradus juxta *l. ult. C. de revocat. donat.* Muller. *loc. cit. lit. 7.* Jus prælationis, quod in alienatione rei emphyteutica habet dominus. Muller. *ibid.* Jus tacitæ hypothecæ & prælationis competens mulieri ratione dotis in bonis mariti. *L. unic. C. de privil. dot.* Jus retractus gentilitii extraneo vendi non potest, secus est de jure retractus conventionalis. Muller. *loc. cit.*

2. Resp. secundò: Venditio quoque actionum (quæ est promissio pretii seu pecuniæ pro actione cedenda. *L. 5. §. 2. ff. quib. mod. pign. solvat.*) regulariter non minùs est licita quàm rerum aliarum. *L. 4. ff. l. 3. & ult. C. de hered. vel act. vend.* Muller. *loc. cit. ib. 77. lit. a.* Lauterb. *tit. eod. §. 18.* Castrop. *ir. 33. d. 5. p. 18. num. 8.* de Lugo de *7. & 7. d. 26. f. 2. num. 14.* Etiam facta ignorantibus, quin & invitis, contra quos datur actio; cum hi nova obligatione non implicentur. Castrop. *loc. cit.* Muller. *loc. cit. lit. n.* quem vide. Idque, sive sint puræ, sive in diem, sive conditionatæ. Castrop. *loc. cit.* Struv. *cit. ib. 77.* Item sive sint præsentès, sive futuræ, nimirum quæ sperantur vel ex conditionata conventionione relicto. Arg. *l. 17. & 19. ff. de hered. vel act. l. 3. C. de donat.* Muller. *loc. cit. lit. 7.* citato Besfold. *p. 1. conf. 40. num. 6.* Lauterb. *loc. cit. §. 26.* Item sive in rem, sive in personam. *L. ult. C. de hered. & act.* Manz. *in interp. l. Anastas. quest. 1. num. 3.* Muller. *loc. cit. lit. 6.* sive sit rei vindicatio. §. 3. *Inst. de empr. & vend. l. 63. ff. de R. V.* sive sit actio hypothecaria. *L. 2. C. de fidejuss. l. 13. C. de locat.* sive hereditatis petitio. Muller. *lit. v.* Lauterb. §. 27. sive sit ex contractu vero seu proprio tali, ut est actio empti & venditi, sive quasi tali, ut est actio tutelæ. Struv. *loc. cit.* Muller. *ibid. lit.*